

Apăre Marti dimineața cu ultimele știri politice și știri sportive

Director:
THEODOR RECULESCU
 Abonamente:
 1 an: 150.— lei, jum. de an: 75.—
 Autorități, mari întreprinderi
 1000.— Lei
 Redacția și administrația:
ARAD, Strada Popa I Rusu 3

Săptămâna

decursul anilor s'au în-
 nit atâtea legi, încât e
 posibil ca cineva să te mai
 seama. Este, deci, de
 înțeles că într-o asene-
 situație pescuitorii în
 tulburare pot eluda dispo-
 niile legale după bunul
 plac. Atât Statul, cât și
 tenii de bună credință
 cei cari au de pierdut,
 au făcut legi și para legi
 printr-o exploatarea pă-
 lor. Lucrul acesta nu se
 poate face de minorita
 Mai bine zis, asta așa ar
 să se întâmple, căci
 fond legea rămâne literă
 tă între scoarțe, iar afa-
 știi își fac de cap.
 luăm un exemplu: 17
 une din județul Turda
 păneau o pădure de rași-
 se. O cooperativă de prin
 tea locului, „Munteana”,
 a făcut propunere de cumpă-
 re a pădurii. Moșii s'au în-
 mai cu seama că din
 tea cooperativei era dele-
 preotul Alexandru Sen-
 și învățătorul Lauren-
 Susmanu.
 s'au întâmpiat însă? Co-
 ooperativa „Munteana” a în-
 tat la rândul său încă un
 tract, prin care vindea
 tearea moștească, societății
 „Ploarea”, reprezentată prin
 Yves, Sternberg, Weisz-
 bler, Grünberger și alți
 ni de aceștia.
 Munții noștri aur poartă,
 cerșim din poartă în
 țară!”
 dar dacă n'ar merge lu-
 ele în felul acesta la noi
 s'ar fi putut căpătu
 cherul Vasiliu Mărgărit?
 și nume ghicim că e...
 anul naibii a făcut de
 ori armata, sub nume
 te, ca mai apoi să fure
 te militare, să contrafa-
 nănnături pe niște acte
 are, cu cari nu se știe
 ce vroia să facă și, dis-
 and foia sa matricolă, să
 țară.
 ta nu e suficient pentru
 venturii de talia lui
 arit, care mai știa să în-
 ască și politica. Cu toa-
 fusese condamnat de
 iul de război al Corpu-
 armată la 2 ani închi-
 tucieri în loc să în-
 upă gratis, s'a pus bine
 primar de pe atunci
 rașul Buzău, iar acesta
 umit „inspector” — în
 ia sunt numai „inspec-
 și „șefi” — având de
 vegheat incasarea unor
 omunale.
 ărit probabil pentru a
 nii cât mai în siguran-
 dosit prin toate buzu-
 apoi a luat-o la să-
 șă.
 se lucra sub „maarele
 „istoric” partid libe-
 nicii vestitul „călugăr”
 o-inochentist, Dormi-
 s'a lasat mai pe jos.
 ul acesta, căre-și ha-

te joc de bieții oamenii sim-
 pli și cu frica lui Dumnezeu
 s'a furișat în satul Păgonești
 Fălcu, unde propovăduia
 stilismul și inochentismul.
 Sătenii — o parte din ei —
 s'au lăsat convinși, apoi s'au
 adunat într-o zi în casa unui
 sătean, unde a venit și „că-
 lăgărușul”, care le-a dat să bea
 dintr-o băutură care miro-
 sea a busuioc.
 De cum au beut, pe toți i-a
 apucat o amețală, nu mai
 auzeau în jurul lor decât
 bolboroselile lui Dormidor,
 care zicea că face rugăciuni
 pentru pogorârea Duhului
 sfânt. La un moment dat,
 stăpâna casei s'a trântit la
 pământ, rupându-și vestmin-
 tele, până a rămas ca Eva.
 Acesta era semnul că Duhul
 sfânt „s'a coborât” asupra
 ei. După porunca lui Dormi-
 dor, toți cei de față s'au des-
 puțat și ei ca Adam, se lo-
 veau unii pe alții cu pumnii,
 se trânteau la pământ (ca
 sa omoare păcatele din ei)
 și au continuat așa, până
 s'au făcu numai vânăta.
 Strigând că nu le mai trebie
 nimic din bunurile pămân-
 tești, aruncau pe ferestre mo-
 bilele din casă. Dormidor,
 om foarte practic, le-a adu-
 nat din stradă, le-a încărcat
 în câteva căruțe, a mai luat
 și de prin curte ce-a socotit
 că nu se cuvine să rămâna
 în posesia păcătoșilor și și-a
 văzut de drum.
 Rumânașii prostuți au a-
 juns însă la tribunalul mili-
 tar din Chișinău.

C. NOUR.

„Societatea de Patronaj” din Arad

Nu demult a luat ființă
 în Arad „Societatea de Pa-
 tronaj”, a cărei menire este
 de-a ridica nivelul moral al
 celor năpăstuiți de soartă, a-
 lunecați pe panta infracți-
 unilor, dar pe cari societatea
 omenescă nu-i vrea nimic-
 iți, ci readuși pe drumul
 cel bun.
 În fruntea comitetului de
 conducere se găsește două
 personalități: domnul prim-
 președinte Romul Orezeanu
 și domnul prim procuror Con-
 stantin Vulpe, ceiace consti-
 tuie o cheazăie a seriozității
 pe care se întemeiază între-
 ga activitate a „Societății de
 patronaj”. Dar ca orice lu-
 cru bun, care însă nu ser-
 veste interese particulare și
 inițiativa aceasta s'a luit de
 o condamabilă indiferență
 din partea celor mai mulți
 membrii. Și în loc să se fi
 putut înregistra o cât de ni-
 că activitate din partea fie-
 cărui membru, toate înfăp-
 tuirile au fost lăstate în sar-
 cina comitetului de con-
 ducere. Desigur că membrii a-
 cestui comitet nu și-au pre-
 cupețit nici timpul, nici obo-
 seala, ci au dus la bun sfâr-
 șit tot ceiace își propuseseră.
 Dar atitudinea celor cari
 s'au desinteresat cu desă-
 vărsire de activitatea Socie-
 tății de Patronaj, nu poate
 fi considerată decât ca o de-
 zertare dela munca nobilă,
 desinteresată, pe care și-o
 propuseseră atunci când au
 acceptat să facă parte dintre
 membrii societății.
 Numai că românul are pă-

catul de-a nu privi decât
 ziua de mâine. Viitorul mai
 depărtat nu-l interesează.
 Pare că fiecare se gândește:
 „După mine, potopul”.
 Cunosc un foarte onorabil
 inginer arădan, a cărui ca-
 să reprezintă o mare atrac-
 ție pentru răufăcători. Era
 un timp când în fiecare lu-
 nă reclama poliției câte o
 spargere, încât la urmă a
 luat hotărârea de-a împăna
 casa cu o rețea de sârme
 electrice pentru alarmă. În-
 tr'un rând a reușit chiar să
 înfaște de guler pe un mu-
 safir nepoftit.
 Este, desigur, și aceste un
 fel de-a rezolva problema.
 Dar numai pentru scurt
 timp și unilateral. Inginerul
 acesta s'a asigurat pe sine
 și casa sa în contra răufăcă-
 terilor și numai atâta timp
 cât forța mușchilor îl va
 ajuta. Dar ce va face la bă-
 trânețe, sau chiar și acum,
 când va primi vizita
 vr'unui berfaș cu forțe her-
 culeane? Dar copiii săi vor
 putea oare să se apere așa
 cum face tatăl lor?
 Și totuși, pe acest inginer
 nu l-am văzut printre mem-
 bria „Societății de Patro-
 naj”.
 S'ar putea totuși să mă
 înșel și acest domn să și fi
 dat obolul în cadrul balului
 organizat de societate. Este
 chestie de preferință. Numai
 că necazul constă în faptul
 că societatea nu poate orga-
 niza atâtea baluri, câte ar
 fi necesare pentru stimula-
 rea sentimentelor caritabile

ale unora dintre membri, ci
 trebuie să și augumenteze
 fondurile printr-o acțiune
 bine chibzuită, prin muncă ti-
 tanică și perseverare.
 „Societatea de patronaj” și
 a întocmit un proram de vas-
 te proporții, la înfăptuirea
 căruia toți oamenii de bine
 trebuie să conlucreze. Se pro-
 ectează printre altele, înfiin-
 țarea unei case de corecție
 pentru infractorii minori, or-
 ganizarea unei colonii de
 muncă pentru deținuții din
 penitenciarul tribunalului
 Arad, cu scopul ca din veni-
 turile realizate să li se îm-
 bunățească hrana, serbări
 pentru ridicarea moralului a
 cestor nenorociți, etc.
 Cu cât vor fi mai mulți cei
 readuși de pe căile rătăcite,
 cu atât existența „Societății
 de Patronaj” va fi mai justi-
 ficată. Dar pentru aceasta
 trebuie, cum am spus, ca fie-
 care cetățean să și dea obo-
 lul.
 Domnul prim președinte
 Romul Orezeanu a avut ama-
 bilitatea să mulțumească
 Presei pentru sprijinul dat.
 Il rugăm pe domnul prim
 președinte să fie încredințat
 că Presa românească își fa-
 ce o datorie de onoare din a
 sta în ajutorul tuturor ini-
 țiativelor frumcase și de a-i
 seconda pe inițiatori în
 greaua sarcină ce și-au asu-
 mat în mod cu totul desin-
 teresat și numai din dragos-
 tea pentru societatea ome-
 nească.
 Th. RECULESCU

Concertul Filarmonice

Fără îndoială, concertul de
 Miercuri dela Palatul Cultural, tre-
 buie considerat ca unul dintre cele
 mai bine reușite din câte s'au ex-
 ecutat vreodată în Arad. Programul
 — savant în alcătuirea lui — n'a
 fost totuși lipsit de grație. S'a făcut
 uz de foarte mult bun gust.
 La pupitru, maestrul I. R. Botto
 s'au întrecut pe sine, iar doamna
 Cornelia Galos-Coroi, solistă con-
 certului, a fost pur și simplu a
 revelație. Orchestra, după minuțio-
 ase repetiții, bine pusă la punct.
 În deschidere, uvertura la „Euryanthe” de C. M. v. Weber. În
 „Euryanthe”, ca și în toate operele
 sale, Weber, care era o figură poe-
 mimentă a așa zisei școale roman-
 tice, în fruntea căreia se găsea a-
 lături de L. Spohr, bazându-se pe
 principiul ca diferitele stări suflete-
 ști să fie cât mai real identificate
 în concepția muzicală, ne-a dat o
 muzică d'intre cele mai impresio-
 nante. Uvertura aceasta s'a bucurat
 de o excelentă interpretare, datori-
 tă mării pasiuni ce nutrește dl.

Botto pentru școala germană din
 secolul trecut.
 „Fata dela Cozia”, a d-lui Mon-
 tia este o merituosă lucrare de
 folklor. Aceasta, în ceiace privește
 motivele, Orchestra bogată, se
 resimte de pe urma influenței școalei
 germane. Instrumentele de su-
 flat din lemn aproape că nu și gă-
 sesc întrebuintare, în schimb cor-
 nul este ridicat pe planul întâiu,
 secondat de instrumentele de per-
 cusiune.
 Bineînțeles că dl. Montia rămâ-
 ne unul dintre cei mai de seamă
 interpreți ai muzicii poprane ro-
 mânești.
 Parțea întâi a programului s'a
 încheiat cu trei arii din muzică
 italiană, franceză și germană, in-
 terpretate de doamna Cornelia Ga-
 los-Coroi, cântăreață de operă.
 Doamna Cornelia Galos-Coroi
 și-a făcut studiile muzicale la Vie-
 na și Paris, unde în repetate rân-
 duri a obținut distincții.
 Aria cea made din „Aida” de
 Verdi, executată corect, sobru, cu

accente inteligent estompate, ne-a
 prilejuit admirație pentru tehnica
 muzicală desăvârșită a artistei.
 În „Lakmé” de Delibes, am recu-
 noscut în doamna Cornelia Galos-
 Coroi ceiace se numește o mare
 cântăreață. Intensitatea vocii, ușu-
 rința cu care ia notele înalte, o-
 doloșiunile, siguranța și finețea din
 glas, toate acestea sunt atribute pe
 cari nu i le putem nega.
 Dar doamna Cornelia Galos-Coroi
 ne-a mai arătat — în valsul de
 Strauss — că pentru domnia sa
 muzica însemnează pasiune. E o
 artistă înăscută.
 Regrețăm că numai foarte rar ne
 este dat să ascultăm o voce atât
 de perfectă, cu un asemenea vol-
 um și totuși atât de dulce, catife-
 lață ca petalele unui trandafir de
 Maiu. Vom ști să rămânem recu-
 noscători artistei pentru clipele de
 adevărată desfătare sufletească ce
 ne-a prilejuit Miercuri seara.
 On partea doua a programului
 s'a executat renumita „Rapsodie
 Române” (la major), de Enescu.
 Punctul culminant al programu-
 lui a fost simfonia cincia, de
 Beethoven. Scrisă în clipe de grea
 compândă sufletească în care se

găsea marele solitar, simfonia cin-
 cio ne evocă lupta fantastică a ce-
 lui mai genial, dar în același timp
 și cel mai nedreptățit de soartă
 muzician al timpurilor, Beethoven,
 cu Natura.
 Dela vârsta de 25 ani, începând
 o-i slăbi auzul, Beethoven își în-
 conșura semenii, rușinându-se de
 infirmitatea lui. Retras în mijlocul
 Na'urii, cobora în adâncul sufletu-
 lui său unde se juca cea mai teri-
 bilă dramă. Dotat însă cu o cons-
 trucție fizică și psihică dintre cele
 mai desăvârșite, Beethoven a per-
 severat pe calea înfăptuirilor.
 În prima parte a simfoniei ex-
 ecutată Miercuri, câteva acorduri
 grave, ne arată hotărârea cu care
 omul porneste la lupta pentru ex-
 existență. Câteva lovitururi de tobă
 caută să-l răpună. Intervine violon-
 celul și basul care-i dau noui pu-
 teri și în sunetele cornului omul
 pleacă cu speranțe și vioiciune la
 vândtoare. Dar nu pentru mult
 timp, căci norii se adună din nou
 și loviturile cad una după ceal-
 tală.
 (Continuare în pag. 2 a)

OUTĂȚILE DE PRIMĂVARĂ au sosit în mare asortiment. Der mata, Carmen, Fill, Boris, We-Ego, Klar la frații Apponyi (vis-a-vis de Primărie) secție separată de modă pentru domni

Avântarea M. S. Regelui Carol în consiliul de miniștri dela 30 Martie

Consiliul de miniștri de Martie, de sub înalta protecție a M. S. Regelui, avântul d-lui profesor și I. P. S. S. Patriarhul, președintele consiliului miniștri, M. S. Regelui răspuns prin următoarea cuvântare:

„Cum a spus prietenul dl. Iorga, este un moment solemn. Incheiem astăzi un ciclu al istoriei. Conștiința Mea am crezut că fac un pas util către colaborare pe acei

cari au știut să arate adâncă dragostea de țară. Am încheiat o operă care ne deschide căi noi. A fost pentru Mine o plăcere și o mângâiere sufletească deosebită, să văd că în momente grele ale țării, au trecut peste interesele personale și și-au dat mâna pentru realizarea unei opere naționale. Incheind acest capitol cu adevărată și sinceră emoțiune, mulțumesc tuturor pentru opera, pentru sprijinul și înaltul patriotism arătat.

Banca Națională își va păstra și pe mai departe autonomia

„Curentul” publică următoarele:

Din comunicatul consiliului de miniștri, privitor la organizarea ministerului economiei naționale, unele zăre au dedus că banca națională ar urma să fie înglobată în ministerul nou creat.

Din informațiunile precise pe cari le avem, putem afirma că banca națională a României rămâne ca și până acum un institut autonom, condus de actualul ei statut.

Numirea d-lui Mitiță Constantinescu, guvernatorul băncii naționale, la ministerul industriei și comerțului, a fost făcută pentru a crea unitatea de comandament în ceea ce privește politica exportului. Același ziar anunță că d. Mitiță Constantinescu, guvernatorul băncii naționale a României și ministru al industriei și comerțului, a avut o lungă întrevedere la ministerul de finanțe, d. Mircea Cancicov, titularul departamentului.

Cu ocazia vizitei la Roma, Hitler nu va merge la Vatican

PARIS — Corespondentul din Roma al ziarului „Le Matin” comunică, în urma difuzării de ieri în limba germană dela cetatea Vaticanului că ambasadorul Germaniei pe lângă Sfântul Scaun a telefonat la Berlin timp de peste o oră și se prevede pentru începutul săptămânii viitoare denunțarea concordatului de către Reich. Aci circulă șovonul că cardinalul Innitzer și-ar fi

prezentat demisia, având intenția de a se retrage într-o mănăstire. Se confirmă că Hitler nu va face, în urma evenimentelor, o vizită la Vatican când va veni la Roma. În cursul seriei conflictului latent între Vatican și al treilea Reich a intrat într-o fază acută. Se subliniază că această desfășurare a evenimentelor, liber provocate de Sfântul Scaun, a pricinuit aci o adâncă impresie.

Serbarea sădirii pomilor la Arad

La 2 c. fiind o zi frumoasă și un soare cald de April, a avut loc tradiționala serbare a sădirii pomilor, la Ciala. Această serbare a fost făcută în anul acesta cu un caracter fast, la cre au participat școlile secundare din localitate împreună cu corpul profesoral și elevii și elevele școlii normale.

grijă și atenție față de păduri. — Străjerii să convingă și pe săteni despre importanța pădurilor și însemnătatea simbolică a acestei sărbători.

În numele Direcțiunii silvice a vorbit d. inginer silvic Diaconescu care a expus pe scurt situația depăduririi în care au ajuns pădurile prin defrișare și tăere, încât azi se văd munți, dealuri despădurite. Despădurirea are consecințe funeste, cantitatea de ploaie scade torențele sunt mai violente, se produc inundații catastrofale, ect., care nu sunt altceva decât o consecință a lipsei de păduri. Având în vedere aceste consecințe trebuie mobilizate toate forțele pentru ocrotirea și plantarea locurilor despădurite.

După acestea, câteva unități de străjerie și străjere au făcut plantarea puștilor destinați acestui scop.

A urmat apoi un program câmpesc, compus din diferite cântece și jocuri dând un prilej de distracție plăcută școlarilor.

La serbare, afară de profesoare și profesori au mai asistat și d-nii L. Igrisan, revizor; inginer Novac; maior Mănăilă, etc.

Fanfara poliției și-a dat o prețioasă contribuție.

S. Cod.

D. prefect col. M. Dobriceanu, oaspetele M. S. Regelui

D. colonel Mihai Dobriceanu, prefectul județului Arad, în ziua Bunevestiri, a fost oaspe la masă al Majestății Sale Regelui.

Mussolini dispus să renunțe la intransigență

PARIS — În legătură cu poziția Franței față de negocierile anglo-italiene „L'Ordre” scrie că un distins diplomat, acreditat pe lângă guvernul din Roma, ar fi făcut cunoscut la Quai d'Orsay că unele din

sentimentele lui Mussolini ar putea să se schimbe destul de simțitor. Parisul va avea poate interes să se lăture la conversațiile ce se duc actualmente între Italia și Anglia.

CABARETUL „CORNUL VĂNĂTORULUI” ARAD BAR

Program Aprilie 1938

2 Liliput Sandu's

Curtis Mariane

Irys Caran Dinudlery.

Portic Elisabeth

The 3 Sevilla girl's Orchestra

Nermesan

CORSO Cinematograf de premiere Telefon 20-63

Triumfal filmul sonor!

Uraganul

Un film United Artists — Monopol B. D. C. film cu

Dorothy Lamour Jon Hall

Reprezentatii: 5, 7.15, 9.15

Programul următor: **Cum se cuceresc bărbații** cu Errol Flynn și Ioan Blondell

De Paști s'a aranjat o mare expoziție

de porțelanuri și sticlărie, la firma

Albert Szabó

mare magazin de porțelanuri și sticlărie

Arad, Bul. Reg. Maria Nr. 20 (In casă proprie)

Cel mai ieftin izvor de procurare cu prețuri inimitabile!!!

ALHAMBRA N. Vlădoianu & N. Constantinescu

Teatrul Comunal Timișoara, Marți 5 Apr. orele 9 seara Biletete se găsesc la Librăria Diecezană

Miercuri 6 aprilie 1938, orele 9 jumătate seara Sigură reprezentatie cu cel mai fantastic triumf al Alhambrei

EXPOZIȚIA Alhambra-Palace

Constă în 2 acte și 55 tablouri de N. Vlădoianu și N. Constantinescu Muzica de ION VASILESCU

Mișu Constantinescu, Petre Romea N. Patriche

fruntea distribuției: Silly Vasiliu, Lulu Nicolau, Virginia Gheorghiu, Florica Demion, Margdreta Marian, Mya Boxan, Henrietta Gambero, — și Domni: Gh. Groner, Const. Lungeanu, Demetrescu, R. Rang, Al. Giovanni, N. Antoniu, H. Nicolaide, Marcel, Emilian, M. Petculescu, I. Georgescu, C. Nădejde, Puiu Gheorghiu, 40 Alhambra-Girls, 12 Alhambra-Boys. — Divertisment coreografic: Oleg Danowsky, Ileana Simo, T. Coman, H. Horea, Fărcășeanu, Florin Hendrea, Aurel Climan, T. Morawsky, Gh. Ștefănescu

Constă în 2 acte și 55 tablouri de N. Vlădoianu și N. Constantinescu Muzica de ION VASILESCU

Paști Sft.

șuncă fină a la Praga, cârnați de casă, carne de miel cu preț mic, numai la

CZMOR, Arad

Str. Meșianu No. 3.

VIATA SPORTIVĂ

AMEFA—CAO 2:0 (1:0)

Nu credem să existe acel „Magyarok Istene” (Dumnezeu al ungurilor) care protejează pe amefiști, pentru că, în acest caz și pe alb-verzii dela Oradea ar trebui să-i acopere cu aripa binevoitoare aceeași zeități sburdătoare pe deasupra destinelor maghiare. Este, însă, incontestabil că AMEFA e ajutat de un noroc pe care nu-l merită decât doar prin prea marea-i ambiție pe care și-o servește cu toate mijloacele de natură a imprima jocului amefiști o supărătoare notă de ineleșanță, de brutalitate chiar.

Nu poate fi acuzat un jucător pentru că dorește din tot sufletul ca echipa lui să învingă. Dar de aci și până a crede că victoria e mai prețioasă decât integritatea fizică a adversarului, este o distanță enormă, mai ales, având în vedere că o victorie urfă e mai rușinoasă decât o înfrângere.

Sportul are o menire nobilă, frumoasă. Aceasta nu este însă, niciodată, victoria cu orice mijloace. Sportul tinde ca, pe lângă oțelirea trupului, a celor ce-l practică să formeze gentlemeni, oameni cari să se știe încadra în lege, în regulă. Or, dacă d. Kertesz a dat AMEFAI o bună condiție fizică, sperăm ca deacum înainte să accentueze în deosebi condiția morală a echipei ce i s'a încredințat.

Nu spunem acestea fiindcă în jocul de ieri AMEFA ar fi practicat un joc mai brutal decât altădată. Ci doar, pentru că felul în care de astădată „s'a dat la om” — ca să traducem exact „jocul” — u-nora dintre echipe — a fost cu atât mai desigurător cu cât era absolut inutil să bruscheze, mai ales fiind în avantaj cu două goaluri.

Că arbitru ar trebui să se simtă, în mare parte, vinovat, este neîndoielnic. Îndoielnic este însă dacă se va simți. Nu-l putem acuza de nimic în mod anumit. Dar în tribuna se spunea că nu-i cavaleresc să joci în 12 oameni împotriva unei echipe oaspe.

Și încă să fii atât de necruțător. AMEFA a obținut victoria, dar a pierdut stima adversarului precum și pe aceea a spectatorului sportiv. Și e păcat. Are câteva elemente de valoare. Am putea spune chiar că toți jucătorii sunt valoroși. Dar numai în cadrele Amefei. Pentru că Amefa joacă nu pentru a juca, nu pentru a face sport, ci pentru a câștiga victorii, pentru a marca goaluri. Fie chiar și de aceea zăpăcite, la întâmplare, la imbulzeală, cu forța și nu cu știința, așa cum a marcat Amefa marea majoritate a goalurilor sale din acest sezon. Păcat că singura acțiune într'adevăr frumoasă, minunată chiar, nu s'a terminat printr'un goal, deoarece jucătorul ei cel mai eminent, cel mai inteligent și mai sportiv: Prassler, a tras în brațele lui David.

O, dar asta a fost târziu și mai ales — repețim — singura acțiune pentru care merita să ne deplăsam la arenă. Căci, în general jocul a fost slab. Nu plictisitor însă. Nervii nu ne-au fost menajați și nici aplauzele „la scenă deschisă” n'au lipsit. Și totuși, am asisat la o bătaie între dușmani și nu la întrecere, la o emulație între sportivi. Aceasta, probabil, pentru că orădenii, — deși slabi, umbra celor ce-au fost odinioară, n'au fost o pradă atât de ușoară pentru roșnegri, pe cât desigur că se aștepta-

„Bătaia”

Încă dela început alb-verzii îi dau de lucru lui Sadvoschi. Mai ales Orza trage niste obuze cari însă... explodează în dosul... frontului. Și amefiștii îl încearcă pe internaționalul David, dar prea lălu sau prea greșit pentru a face pe spectatori să se aștepte la goal. Și, totuși, în minutul 26 Perneki, care tot timpul s'a încapăținat să scâlceie nervii supporterilor amefiști, prin seria de gafe cari le comitea, — scapă printre cei doi fundași și trage în poarta pe care David o părăsise imprudent făcându-se vinovat de goal și probabil și de înfrângere, dacă avem în vedere că acest goal a influențat mult asupra moralului coechiperilor săi.

Peste vreo trei minute poarta lui Sadvoschi este în mare pericol, fiindcă e liberă. Szaniszo II are însă grija să ridice peste bară dela 4 metri. Până la sfârșitul primei jumătăți de joc CAO domină mai ales prin Orza care joacă perfect, dar neajutat de nimeni cum trebuie, e incapabil să marcheze printre doi fundași solizi și hotărâți, într-o poartă pe care o apăra Sadvoschi.

În timpul pauzei e liniște. Nimeni nu face prognoștiuri. Amefiștii se tem deși CAO e descurajat, iar supporterii veniți dela Oradea, nu pot spune nimic deoarece au un goal în gât.

Un goal anonim

Următoarele 45 de minute au adus cu sine o factură de joc de cartier. Orădenii se încapăținau să nu joace pe Orza, singurul om în formă, iar amefiștii jucau „a brambura”, fără nici o combinație, numai să dea în minge. Jocul se poartă încoace și încolo, se trage și la poartă. Dar: nimic. În minutul 22 AMEFA obține un corner. Bate Cucula. Se produce o învălmășeală isterică la poarta lui David. Nimeni nu știe unde-i mingea, timp de un minut, dar oamenii se bruftuiesc totuși unii pe alții, pânăce observă că balonul e 'n plasă. Se presupune că a „marcat” Batrin sau Perneki. Dar se pare

că Perneki a dat cu David în minge și așa a intrat în goal.

Singura fază care merită să fie menționată pentru AMEFA este aceea în care Szabo pasează lui Szurdi, acesta deschide splendid pe Cucula, care trece lui Prassler, iar acesta driblează admirabil vreo trei oameni, se situează pe linia de 16 m. și trage ată în brațele lui David.

Apoi orădenii au o mulțime de ocazii de marcare, pe cari le ratează în mod stupid, din pricina încredințării cu care se mișcau cei trei oameni cari formau înaintarea.

Ce credem

De altfel acesta a fost motivul pentru care CAO a pierdut: încredințarea și parcă reaua voință a lui Szaniszo II. Mijlocușii se distrau passând între ei pe linia de mijloc a arenei în loc să alimenteze înaintarea, din rândul căreia cei doi interii au dezertat înapoi. Parcă nici n'ar fi existat înaintare. Cum să faci goal, dar?

AMEFA a practicat jocul ei obișnuit: rapid, cu tot sufletul și mai ales cu tot trupul. Ba Batrin și Cucula s'au făcut vinovați de acte cari de alt arbitru ar fi fost sancționate, fără discuție, cu eliminarea de pe teren.

Să nu dea Dumnezeu să fim reprezentați de AMEFA în Cupa Europei Centrale, că ne facem de râs. Sau cel puțin să schimbe, în acest caz, unii jucători, pentru că nu se poate face sport cu „Dani”, cu Perneki sau cu Cucula, acești nesătui de goal cari sunt lipsiți de cel mai elementar bun simț necesar pe o arenă sportivă.

Dar acestea sunt greșeli cari se pot corecta dacă ele sunt observate de conducerea clubului și de antrenor. Și atunci AMEFA ar putea fi o echipă bună, mai ales dacă s'ar insista pe lângă d. Szabo să primească din nou președinția clubului.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a menționa pe cei doi portari cari au fost la înălțimea valorii pe care le-o atribuie publicul. Afară de goalul dintâi pe care David îl are pe conștiință.

Guttman et Co. fabrică de scrobeală n'are lipsă de pompieri?

Cum se pot plăcu vecinilor

Tara întreagă e înspăimântată de proporțiile dezastrului pe care l-a făcut focul în Dioști și în alte locuri. Cine va putea despăgubi, sau mai bine zis, cine-i responsabil, cine-și poate asuma enorma responsabilitate de a despăgubi pe cei ale căror gospodării s'au prefăcut în scrum?

În același timp iată ce se întâmplă la Arad:

La fabrica de scrobeală Guttman et Co. din str. Șaguna a izbucnit Sâmbătă după amiază un foc îngrijorător de violent. Nu știm pentru cari motive d. Guttman a socotit inutil să cheme pompieri, și s'a multu-

mit să procedeze la stingerea focului numai cu mijloacele pe cari le avea dsa la dispoziție.

Din fericire i-a reușit să stingă focul. Dar să presupunem că încercările i-ar fi dat greș, că s'ar fi aprins în treaga fabrică și încă gospodăriile, casele de prin jur.

Ce-ar fi răspuns d. Guttman de pagubele vecinilor?

Nu este necesar a fi tras la răspundere un asemenea om? Cel puțin va lămuri motivele pentru cari n'a chemat pompierii în caz de incendiu în propria-i fabrică.

A murit Bob Bulgaru

Joi a încetat din viață, răpus de o boală necruțătoare, tânărul pictor Bob Bulgaru, unul din cei mai talentați mănuiitori ai penelului din

generația tânără.

Imobilizat de multă vreme pe patul de suferință el a fost absent dela ultimele manifestări artistice.

Taxarea produselor intermediare

Ministerul de finanțe face cunoscut că pentru o mai bună aplicare a legii impozitului pe lux și cifra de afaceri, a dispus următoarele modificări și completări:

1. Taxarea produsului intermediar.

2. Taxarea operațiilor de finisaj și reparații.

3. Taxarea cu un impozit suplimentar de 1 la sută pentru fondul apărării naționale a mărfurilor care suportă impozitul pe cifra de afaceri de 6 la sută.

Se numesc produse intermediare acele produse obținute succesiv până la ultimul produs terminat care se vinde. Cu începere dela 1 Aprilie toate întreprinderile cu producție integrată, sunt obligate să plătească fiscului impozitul respectiv pentru produsul lor intermediar, anunțând administrațiilor de constatare în termen de 15 zile, natura produselor lor.

Aceste fabrici sunt:

1. Fabrici de piele, talpă, încălțăminte, haine, cufere, curele, hamuri etc.
2. Fabrici de lână bumbac mătase, iută, etc.
3. Fabrici de fire de lână, fire de bumbac, de mătase, de iută, etc.
4. Fabrici de păslă, pălării șepci, berete, bonete, etc.
5. Fabrici de caseină, gata

lit, acalit.
6. Fabrici de uleiuri, te, și rafinate.

7. Fabrici de șampaniere au și producție proprie de vin.

8. Fabrici de bere care și fabrici de maiț.

9. Fabrici de oțet care producție proprie de vin.

10. Exportatorii de vin care au fabrici de chereses.

11. Fabrici de chereses care au și fabrici de moale.

12. Fabrici de cloșuri pentru pălării.

13. Fabrici de celuloză care au fabrici de hârtie și ton.

14. Fabrici de hârtie și ton care au fabrici de fecțiuni respective.

15. Turnătorii de fontă oțel care au fabrici de laminat fier și tablă.

16. Fabrici de laminat fier care au și fabrici de mătase și cuie.

17. Cuptoare de fontă fier care au și fabrici de nuri, sobe și uși, etc.

18. Fabrici de fier laminat care au și fabrici de oțet de fier; de exemplu: amefiști etc.

19. Fabrici de tablă de fier care fabrică și articole de fier; sobe, etc.

20. Industriile petroliere care au și fabrici de uleiuri minerale etc.

Funcționarii diurniști dela primărie și uzinele comunale din Oradea au fost concediați

Eri a primit avizul de concediere o însemnată parte de funcționari și servitori de la primăria și uzinele comunale ale municipiului Oradea.

Interesându-ne la d. dr. Constantinescu, primarul de legat al Municipiului Oradea, a binevoit să ne declare următoarele:

„La primăria orașului Oradea a fost o însemnată parte din funcționari numiți în mod provizor, care, deși poate corespunzător serviciului — n'au putut să mai rămâne în serviciul primăriei, în primul rând din motive de economie, iar în al doilea rând, pentru a înlătura protejării politicienilor din trecut. Înainte de concediere s'a cerut uzinelor comunale informațiuni referitoare la cei ce erau pentru concediere și s'a constatat că o parte din cei concediați nu cunosc limba română, alții nu sunt numiți legal, unii au fost notați rău în timpul serviciului și pentru alte chestiuni de ordin adminis-

trativ, de care era cazul să se țină seamă.

În legătură cu această poziție, avem câteva păreri zări de care credem că va ține seamă. La uzinele comunale și mai ales la primărie, sunt funcționari căror bărbați sunt în serviciul statului, unele care știu să vorbească nice nește și care au fost treptat cu vederea. Nu îndrăznim să punem la îndoială credința a cuiva; cerem dlui primar să dispună să facă încă o cercetare în rourele uzinelor și la primărie. Se va dovedi că dreptate, remarcând unele fapte. Dacă cineva mai are o sursă de câștig prin angajat la stat, cum am văzut atunci inimă să concedieze un susținător de familie cu 4, 5, și 6 copii? Nu avem înțelegerea — cum am spus — îndreptăm privirile către vederea, însă trebuie să vedem inimă și să ne gândim și asupra necazurilor nevoiași.